

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **P.**, so sídlom v B., zastúpenej advokátskou kanceláriou F., so sídlom v B., v mene ktorej koná ako konateľ advokát F., proti žalovanej **S.**, za ktorú koná M., so sídlom v B., **o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy**, vedenej na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 6 C 91/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 26. mája 2014 sp. zn. 6 Co 311/2014 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) označeným uznesením potvrdil uznesenie Okresného súdu Ružomberok (ďalej len „súd prvého stupňa“ alebo „prvostupňový súd“) z 22. januára 2014 č. k. 6 C 91/2012-159, ktorým bola žalobkyni uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok 20 EUR za odvolanie podané proti prvostupňovému rozsudku. Potvrdenie uznesenia súdu prvého stupňa odôvodnil jeho vecnou správnosťou a zároveň jasnosťou a zrozumiteľnosťou.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“). Žiadala rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov zrušiť. Dovolanie odôvodnila odňatím možnosti konať pred súdom, ktoré malo spočívať v prekvapivosti rozhodnutia odvolacieho súdu. Prekvapivosť mala byť daná tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu popiera doterajšiu konštantnú judikatúru a je v rozpore so zákonnou a ústavnou úpravou.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolaací súd“) skúmal predovšetkým prípustnosť dovolania a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 239 O. s. p.

Tento mimoriadny opravný prostriedok je prípustný proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu v prípadoch uvedených v ustanovení § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O. s. p. a proti uzneseniu odvolacieho súdu v prípadoch uvedených v ustanovení § 239 ods. 1 a ods. 2 O. s. p. Podľa tretieho odseku § 239 O. s. p. však dovolanie nie je prípustné, pokiaľ ide o uznesenie o súdnych poplatkoch.

V danom prípade dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým sa rozhodlo o súdnom poplatku za odvolanie. Napadnuté uznesenie teda nevykazuje znaky uznesenia, proti ktorému je dovolanie prípustné, ale ide o také uznesenie, v prípade ktorého je prípustnosť dovolania výslovne vylúčená (§ 239 ods. 3 O. s. p.).

Dovolaací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených pod písmenami a) až g) ustanovenia § 237 ods. 1 O. s. p., pričom nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení. Nezistil ani podmienku prípustnosti dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f) O. s. p., na ktorú poukazovala dovolateľka.

Dovolacia námietka o odňatí možnosti žalobkyne konať pred súdom tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu bolo podľa jej názoru prekvapivé, nebola opodstatnená. Za prekvapujúce je v rozhodovacej praxi najvyššieho súdu považované rozhodnutie odvolacieho súdu „nečakane“ založené na iných právnych záveroch než rozhodnutie súdu prvého stupňa (viď tiež uznesenie najvyššieho súdu zo 17. septembra 2009 sp. zn. 3 Cdo 102/2008), resp. rozhodnutie z pohľadu výsledkov konania na súde prvého stupňa „nečakane“ založené nepredvídateľne na iných („nových“) dôvodoch, než na ktorých založil svoje rozhodnutie súd prvého stupňa, pričom účastník konania v danej procesnej situácii nemal možnosť namietat správnosť „nového“ právneho názoru zaujatého až v odvolacom konaní (viď uznesenie najvyššieho súdu zo 14. júla 2011 sp. zn. 5 Cdo 46/2011). V danom

prípade ale rozhodnutie odvolacieho súdu vo vzťahu k rozhodnutiu súdu prvého stupňa nevyznieva ani prekvapujúco, ani nečakane – súdy oboch stupňov založili svoje rozhodnutia, týkajúce sa posúdenia poplatkovej povinnosti žalobkyne, na rovnakých skutkových a právnych záveroch.

Z obsahu podaného dovolania je navyše zrejmé, že dovolateľka ním v skutočnosti namietala nesprávne právne posúdenie veci odvolacím i prvostupňovým súdom. Prípadné nesprávne právne posúdenie veci však prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolací súd by sa ním mohol zaoberať, len ak by dovolanie bolo prípustné.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie podľa § 218 ods. 1 písm. c) O. s. p. v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p. ako neprípustné odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalovanej v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. januára 2015

JUDr. Rudolf Č i r ě, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová